

's-Gravenhage, 7 februari 2002

Stichting SteunJeClub
G.J. Bittink
Burg. Korthals Alteslaan 9
7475 DA Markelo

Ons kenmerk : Fin-01-552/Fin-02-38
Uw brief van : 17 september 2001
Uw kenmerk : --

Geachte heer Bittink,

Bijgaand doe ik u toekomen een afschrift van de reactie van de staatssecretaris van Financiën op uw brief van 17 september 2001.

De vaste commissie voor Financiën heeft in deze brief geen aanleiding gezien nog verdere stappen te ondernemen.

Hoogachtend,

de griffier van de vaste Commissie
voor Financiën

mr. R.F. Berck

Directoraat-generaal Belastingdienst

95
01-57x rond GeFin

25 JAN 2002
Nummer: FI402-038

Aan de vaste Commissie voor Financiën
van de Tweede Kamer
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

ZIE FI401-552
VWS01-1244

Datum: **23 JAN. 2002**
Uw brief (Kenmerk): 5 oktober 2001
Ons kenmerk: DGB 2001-00402
Inlichtingen: T 070 342 8000
F 070 342 7972

Onderwerp:
Brief van de Stichting SteunJeClub.nl te Markelo over een voorgenomen project ten bate van het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk.

Geachte Commissie,

In haar brief van 17 september 2001 heeft de stichting SteunJeClub.nl te Markelo (hierna ook: de stichting) aandacht gevraagd voor haar initiatief ter stimulering van het verenigingsleven. De stichting heeft als doel 'het (doen) genereren van (financiële) middelen ten bate van het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk'. De stichting wil dit doel bereiken door het organiseren van een SteunJeClubDag, dit is 'een nader te bepalen vaste dag in het jaar waarop leden en sympathisanten van het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk worden gestimuleerd om de (geld)waarde van een verlofdag beschikbaar te stellen aan een vereniging of vrijwilligersorganisatie naar eigen keuze'. Op de SteunJeClubDag zouden de werknemers gewoon bij hun eigen werkgever aan de slag gaan. Het daarmee verdiende loon zou echter moeten worden overgemaakt naar de zelfgekozen vrijwilligersorganisatie. De stichting SteunJeClub.nl gaat ervan uit dat de waarde van een verlofdag forfaitair kan worden bepaald op € 113,45 (f 250). De stichting streeft ernaar om binnen vijf jaar een opbrengst te behalen van € 56.722.527 (125 miljoen gulden).

Voor de uitvoering van haar project streeft de stichting naar een gunstige behandeling bij de heffing van loonbelasting, premies volksverzekeringen en premies werknemersverzekeringen. Zij pleit daartoe voor een wettelijk kader waardoor werknemers de brutowaarde van een verlofdag over kunnen laten maken naar de gekozen instelling. Mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid merk ik over het voorgenomen project van de stichting het volgende op.

Onder de bestaande regelgeving kan een werknemer de brutowaarde van een verlofdag niet zonder belasting- en premieheffing laten overmaken naar een ander. Artikel 13a van de Wet op de loonbelasting 1964 en artikel 5 van de

Coördinatiewet Sociale Verzekering bepalen wanneer loon genoten is. Als een werknemer door een schenking beschikt over zijn recht op loon voordat hij het overeenkomstig de genoemde artikelen heeft genoten, dan komt weliswaar de vordering tot de betaling van het loon toe aan de begunstigde maar het is de schenker, die het loon geniet op het in de genoemde artikelen bepaalde tijdstip. Er blijft dus sprake van door de werknemer genoten loon, nu de werknemer persoonlijk arbeid verricht en een bestemming aanwijst voor het daarmee verdiende loon. De werkgever moet daarom op de gebruikelijke wijze loonbelasting en premies inhouden.

Gelet op de bestaande regelgeving pleit de stichting voor 'een wettelijk kader om de voorgenomen jaarlijkse actie praktisch gezien op simpele wijze uit te kunnen werken'. Daarvoor zou een inbreuk moeten worden gemaakt op het bestaande loonbegrip. Hoewel ik veel waardering heb voor de wijze waarop de stichting probeert het verenigingsleven te stimuleren, ben ik van oordeel dat onvoldoende argumenten aanwezig zijn om het wettelijk kader te wijzigen ten gunste van de bepleite handelwijze. Daarvoor zijn de volgende overwegingen van belang.

Het doel van de stichting is het bijeenbrengen van financiële middelen ten bate van het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk. De voorgestelde jaarlijkse SteunJeClubDag is evenwel louter gericht op de versterking van de financiële positie van verenigingen, stichtingen en (andere) organisaties waar vrijwilligers werkzaam zijn. Het vrijwilligerswerk als zodanig zal door de voorgestelde maatregel niet worden gestimuleerd en wellicht juist onder druk komen te staan. Indien de werknemer de brutowaarde van een verlofdag zonder belasting- en premieheffing kan laten overmaken naar zijn vereniging, zou het immers wel eens een natuurlijke reactie kunnen zijn dat hij minder bereid zal zijn om voor zijn vereniging vrijwilligerswerk te verrichten. De werknemer zal bij zijn vereniging, onder verwijzing naar zijn geldelijke bijdrage, eerder geneigd kunnen zijn om niet (langer) deel te nemen aan de vrijwilligersactiviteiten. Hij zou van mening kunnen zijn dat hij zijn steentje al heeft bijgedragen en dat de anderen (die geen verlofdag hebben ingeleverd) het werk dan maar moeten doen. Dit zal het beroep op de nog wel beschikbare vrijwilligers alleen maar doen toenemen. Ik ben daarom van oordeel dat de versterking van de financiële positie van de vrijwilligersorganisaties niet dient plaats te vinden door de gevraagde wijziging van de regelgeving. Aan het eind van deze brief is vermeld op welke wijze het lokale vrijwilligerswerk met ingang van 2001 wordt gestimuleerd.

Afgezien van het voorgaande ben ik ook om andere redenen van oordeel dat het geen aanbeveling verdient de bepleite wetswijziging in te voeren. Een wettelijke vrijstelling van het loon over de SteunJeClubDag zal namelijk ook een sterke precedentwerking hebben. Indien de (bruto) geldswaarde van een verlofdag is vrijgesteld, zal bij werknemers de wens ontstaan om ook andere vormen van loon in aanmerking te mogen nemen. In de situatie dat de werknemer geen verlofdag meer beschikbaar heeft of geen verlofdag voor dit doel wil gebruiken, zal hij bijvoorbeeld wel willen overwerken en het daarmee verdiende loon (ook bruto) willen laten overmaken naar de vrijwilligersorganisatie. Of in plaats van een verlofdag zal de werknemer zijn vakantiegeld, zijn eindejaarsuitkering of zijn reguliere salaris willen inzetten om een deel daarvan bruto naar de organisatie te laten overmaken.

Daarnaast zal een wettelijke vrijstelling voor de SteunJeClubDag bij werknemers de roep doen toenemen ook (of in plaats daarvan) bij andere gelegenheden te worden vrijgesteld van belasting- en premieheffing. Daarbij kan worden gedacht aan nationale, regionale of plaatselijke inzamelingsacties waarbij werknemers loon aan een bepaald doel willen afstaan. Het afdoende vastleggen van een en ander zal tot ingewikkelde regelgeving leiden.

Naast de te verwachten precedentwerking is de gevraagde maatregel bovendien kwetsbaar omdat de SteunJeClubDag alleen betrekking heeft op werknemers. Zonder twijfel zullen andere belastingplichtigen echter ook wel op deze wijze een deel van hun inkomen zonder belasting- en premieheffing willen afstaan aan hun vereniging. De invoering van de vrijstelling voor werknemers zal bij ondernemers, resultaatgenieters en pensioengerechtigden leiden tot de wens om een gelijke behandeling. Deze personen kunnen echter geen verlofdag inleveren, zodat zij zullen pleiten om de vrijstelling toe te passen op een ander bestanddeel van hun inkomen. Het bereik van de regeling zal dan ook veel ruimer kunnen worden dan de stichting op dit moment voor ogen heeft.

In dit kader merk ik op dat voor iedere belastingplichtige gelijke mogelijkheden aanwezig zijn om uitgaven in de vorm van periodieke giften in aftrek te brengen bij de berekening van het inkomen uit werk en woning. Aan het eind van mijn brief ga ik nader op in deze bestaande mogelijkheid.

De gevraagde regeling zal ook leiden tot een verhoging van de uitvoeringslasten. Indien voor de belasting- en premieheffing vrijstelling wordt verleend voor de jaarlijkse SteunJeClubDag, zal controle moeten worden uitgeoefend op de toepassing van de vrijstelling door de betrokken werkgevers en op de wijze waarop de vrijwilligersorganisaties het ontvangen bedrag hebben besteed. Dat heeft voor de Belastingdienst en voor de Uitvoeringsorganen inzake sociale zekerheid extra werkdruk tot gevolg. Ook voor werkgevers en vrijwilligersorganisaties zullen deze onderzoeken extra inspanning vergen, terwijl bovendien financiële gevolgen kunnen optreden als de werkgever de regeling niet correct heeft toegepast of als de vrijwilligersorganisatie het ontvangen loon niet heeft besteed in overeenstemming met de doelstelling van de regeling.

Ik noem in het kort nog een aantal andere argumenten tegen de invoering van de gevraagde vrijstelling.

Omwille van de eenvoud gaat de stichting in haar voorstel uit van een voor iedere werknemer geldend forfaitair dagloon. Dat is voor de betrokkenen inderdaad veel eenvoudiger dan wanneer zij het werkelijke dagloon in aanmerking zouden moeten nemen. Het overmaken van een (forfaitair) gemiddeld dagloon zal echter niet in iedere situatie tot een goede uitkomst leiden. Bij een maandloon dat niet afhankelijk is van het aantal gewerkte dagen, zal de werknemer nog wel kunnen instemmen met de overmaking van het forfaitaire dagloon naar zijn vrijwilligersorganisatie. In de situatie dat het maandloon wel afhankelijk is van het aantal in de desbetreffende maand gewerkte dagen, zal de werknemer die een hoger dagloon verdient dan het forfaitaire dagloon het meerdere naar alle waarschijnlijkheid evenwel toch zelf willen genieten.

De gevraagde maatregel is bovendien vatbaar voor oneigenlijk gebruik. In plaats van een contributieverhoging (of zelfs in plaats van de gehele contributie) zouden verenigingen immers met de leden kunnen afspreken dat de leden zullen deelnemen aan de jaarlijkse actie. Het is niet gewenst dat dit soort vraagstukken in de uitvoeringspraktijk aan de orde moeten worden gesteld.

Andere aspecten die bij de gevraagde maatregelen van belang kunnen zijn, betreffen onder meer de mogelijke effecten op de pensioenpremies en op de inkomensafhankelijke regelingen.

Zoals uit het voorgaande blijkt, dient de versterking van de financiële positie van de vrijwilligersorganisaties niet plaats te vinden door de gevraagde wijziging van de regelgeving. Bovendien wordt het vrijwilligerswerk als zodanig al op andere wijze ondersteund. In een brief van 29 mei 2001¹ heeft de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de Tweede Kamer op de hoogte gebracht

¹ Brief van 29 mei 2001, vergaderjaar 2000-2001, 27 400 XVI, nr. 84

van de manier waarop het lokale vrijwilligerswerk met ingang van 2001 een financiële extra impuls krijgt. Die impuls is gericht op de versterking van de ondersteuning aan vrijwilligers en aan organisaties die een beroep doen op de inzet van vrijwilligers. In de genoemde brief is uiteengezet op welke wijze jaarlijks € 22.689.010 (50 miljoen gulden) extra beschikbaar kan komen voor vrijwilligerswerk. Met de beschikbaar gestelde middelen krijgt het vrijwilligerswerk op lokaal niveau een forse impuls, die moet leiden tot een systematische en langdurige ondersteuning van vrijwilligers(organisaties).

Voor de volledigheid merk ik tot slot nog op dat een vereniging naar eigen keuze in beginsel al uit het bruto-inkomen kan worden ondersteund op grond van de regeling van de aftrekbare giften in de Wet inkomstenbelasting 2001. Iedere belastingplichtige kan namelijk aftrek krijgen voor periodieke giften aan in Nederland gevestigde verenigingen. Hierbij geldt de voorwaarde dat het gaat om niet aan de vennootschapsbelasting onderworpen (of om daarvan vrijgestelde) verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid die ten minste 25 leden hebben. De gedurende vijf jaar of langer te verrichten uitkeringen moeten worden vastgelegd in een notariële akte. Bij deze giftenregeling gelden geen drempels en er zijn evenmin beperkingen gesteld aan de maximaal aftrekbare bedragen. Op deze wijze is het voor elke belastingplichtige mogelijk om op grond van de bestaande regelgeving een deel van het (bruto)inkomen zonder beperkingen af te staan aan de vereniging naar keuze.

Al met al heeft de door de stichting SteunJeClub.nl gevraagde maatregel te veel nadelen en uitvoeringscomplicaties. Het is spijtig dit te moeten constateren, juist omdat het initiatief zo sympathiek oogt. Ik hoop dat deze constatering de initiatiefnemers niet ontmoedigt zich te blijven inzetten voor het vrijwilligerswerk.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

W. Bos